

Hán dịch: nhà Đường, đại sư Thật Xoa Nan Đà.

Việt dịch: Việt Nam, Tỳ kheo Thích Trí Tịnh.

KINH HOA NGHIÊM TẬP HAI

PHẨM THẬP TRỤ

THỨ 15.02

PHẨM PHẠM HẠNH

THỨ 16.01

Bản in tại Việt Nam đọc từ trang 560 – 591

Bản in Phật Học Viện Quốc Tế đọc từ trang 299 – 344

NGHI THỨC KINH HOA NGHIÊM

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án Lam (7 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị ta bà ha. (3 lần)

TỊNH BA NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ, đạt ma ta phạ, bà phạ
thuật độ hám.** (3 lần)

PHỔ CÚNG DƯỜNG CHƠN NGÔN

Án nga nga năng tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng. (3 lần)

TÁN PHẬT

Pháp Vương Vô Thượng Tôn

Tam giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ sanh chi Từ phụ

Ư nhứt niệm quy y

Năng diệt tam kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Ức kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không tịch,
Cảm ứng đạo giao nan tư nghĩ,
Ngã thử đạo tràng như Đế châu,
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Tận Hư không Biến Pháp Giới, Quá, Hiện, Vị Lai Thập Phương Chư Phật , Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng Thường Trụ Tam Bảo. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật , Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật , Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp Chư Tôn Bồ-tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ-tát. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam-mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật , Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát, Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (1 lạy)

TÁN LƯ HƯƠNG

**Lư hương vừa ngún chiêm đàn
Khói thơm ngào ngạt muôn ngàn cõi xa
Lòng con kính ngưỡng thiết tha
Ngửa mong chư Phật thương mà chứng minh.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

Nam mô Đại Bi Hội Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI BI

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi tâm đà ra ni. Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bát ra da, Bồ đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da, ma ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đát na tát đỏa. Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô yết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cẩn trì hê rị, ma ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dựng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát diệt tha:

Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha Bồ đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị đà dựng, cu lô cu lô kiết mông, độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra mạ mạ phạt ma ra, mục

đế lệ, y hê y hê, thất na thất na a ra sâm Phậ²t ra xá lợi, phậ²t sa phậ²t sâm, Phậ²t ra xá da, hô lô hô lô ma ra, hô lô hô lô hê rị, ta ra ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, Bồ đề dạ Bồ đề dạ, bồ đà dạ bồ đà dạ, di đế rị dạ, na ra cản trì địa rị sắc ni na, ba dạ ma na ta bà ha. Tất đà dạ ta bà ha. Ma ha tất đà dạ ta bà ha. Tất đà du nghệ thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cản trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha. Tất ra tăng a mục khê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà ha. Na ra cản trì bàn đà ra dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ, ta bà ha.

Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bàn ra dạ, ta bà-ha.

"Án tất điện đô, mạn đa ra, bát đà dạ ta bà-ha." (3 lần)

Nam mô Thập Phương Thường Trụ Tam Bảo. (3 lần)

VĂN PHÁT NGUYỆN

Lạy đấng Tam Giới Tôn

Quy mạng mười phương Phật

Nay con phát nguyện lớn

Trì tụng Kinh Hoa Nghiêm

Trên đèn bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ tam đồ

Nếu có ai thấy nghe

Đều phát Bồ-đề tâm,

Khi mãn báo thân này

Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. (3 lần)

KHAI KINH KỆ

**Phật pháp rộng sâu rất nhiệm mầu
Trăm nghìn muôn kiếp khó tìm cầu
Nay con nghe thấy chuyên trì tụng
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm mầu.
Nam mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật ,
Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)**

ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM KINH PHẨM THẬP TRỤ THỨ MƯỜI LĂM

Bản in tại Việt Nam đọc từ trang 560 – 591

Bản in Phật Học Viện Quốc Tế đọc từ trang 299 – 344

Thấy thân vi diệu đấng Thắng Trí
Tướng hảo đoan nghiêm đều đầy đủ
Tôn trọng như vậy rất khó gặp
Bồ-tát dũng mãnh sơ phát tâm.
Thấy đại thần thông không ai bằng
Nghe lời thọ ký và dạy bảo
Các loài chúng sanh khổ vô lượng

Do đây Bồ-tát sơ phát tâm.
Nghe chư Như Lai đấng Phổ Thắng
Tất cả công đức đều thành tựu
Ví như hư không chẳng phân biệt
Bồ-tát do đây sơ phát tâm
Tam thế nhơn quả gọi là xứ
Tự tánh chúng ta là phi xứ
Muốn đều rõ biết nghĩa chơn thật
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Thời quá khứ, vị lai, hiện tại,
Chỗ có tất cả nghiệp thiện ác
Muốn đều rõ biết tận cùng cả
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Chư thiên giải thoát và tam muội
Tàm nhiễm, thanh tịnh vô lượng Thứ
Muốn đều rõ biết nhập, trụ, xuất
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Tùy các chúng sanh căn lợi độn
Như vậy các thứ tinh tấn, lực
Muốn đều rõ thấu phân biệt biết
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Tất cả chúng sanh hiểu nhiều thứ
Lòng họ sở thích đều sai khác
Vô lượng như vậy muốn đều biết
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Chúng sanh các cõi đều sai khác

Tất cả thế gian vô hạn lượng

Muốn đều biết rõ thể tánh kia

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả hữu vi các hạnh đạo

Mỗi mỗi đều có chỗ nơi đến

Đều muốn rõ biết thể tánh đó

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả thế giới các chúng sanh

Tùy nghiệp trôi lăn không tạm dứt

Muốn được thiên nhân đều thấy rõ

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Trong đời quá khứ đã từng có

Thể tánh như vậy, tướng như vậy

Muốn đều rõ biết túc trụ kia

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả chúng sanh những phiền não

Tương tục, hiện khởi, và tập khí

Muốn đều rõ biết rốt ráo hết

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tùy những chúng sanh chỗ an lập

Các môn đàm luận đường ngữ ngôn

Như thế để đó đều muốn biết

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả các pháp lìa ngôn thuyết

Tánh không tịch diệt vốn vô tác

Muốn đều rõ thấu chơn nghĩa này

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn đều chấn động mười phương cõi

Nghiên úp tất cả những đại hải

Đầy đủ chư Phật đại thần thông

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn một chân lông phóng quang minh

Chiếu khắp mười phương vô lượng cõi

Trong mỗi quang minh giác tất cả

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn đem nan tư vô lượng cõi

Để trong bàn tay mà chẳng động

Rõ biết tất cả như huyễn hóa

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn dùng một lông chấm nước biển

Tất cả đại hải đều làm cạn

Mà đều phân biệt biết số kia

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Bất khả tư nghị các quốc độ

Đều nghiền làm bụi không còn sót

Muốn đều phân biệt biết số bụi

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Quá khứ vị lai vô lượng kiếp

Tất cả thế gian tướng thành hoại

Đều muốn thấu rõ cùng biên tế

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tam thế tất cả chư Như Lai

Tất cả Độc Giác và Thanh Văn
Muốn biết hết cả những pháp đó
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Vô lượng vô biên các thế giới
Muốn dùng một lông đều cân nổi
Như thể tướng kia đều biết rõ
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Vô lượng vô số Luân Vi sơn
Muốn khiến đều vào trong chơn lông
Lớn nhỏ của kia đều biết rõ
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.
Muốn dùng một diệu âm tịch tịnh
Khắp ứng mười phương tùy loại diễn

Như vậy đều khiến sáng sạch rõ

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Ngôn ngữ của tất cả chúng sanh

Một lời diễn nói đều hết cả

Đều muốn rõ biết tự tánh kia

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Ngôn âm thế gian đều nói cả

Khiến họ đều hiểu chứng tịch diệt

Muốn được như vậy diệu thiệt căn

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn khiến mười phương những thế giới

Có tướng thành hoại đều được thấy

Mà đều biết từ phân biệt sanh

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Tất cả mười phương những thế giới

Vô lượng Như Lai đều sung mãn

Đều muốn rõ biết Phật pháp kia

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Các loại biến hóa vô lượng thân

Tất cả thế giới vi trần thấy

Đều muốn rõ thấu từ tâm khởi

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Quá khứ, vị lai và hiện tại

Vô lượng vô số chư Như Lai

Muốn nơi một niệm đều rõ biết

Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn diễn thuyết đủ một câu pháp
A tăng kỳ kiếp không cùng tận
Mà khiến văn nghĩa đều chẳng đồng
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Mười phương tất cả các chúng sanh
Tùy tướng họ lưu chuyển sanh diệt
Muốn nơi một niệm đều rõ thấu
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Muốn dùng thân, ngữ và ý nghiệp
Đến khắp mười phương không chướng ngại
Rõ biết tam thế đều không tịch
Bồ-tát do đây sơ phát tâm.

Bồ-tát phát tâm như vậy rồi

Khiến nên qua đến mười phương cõi
Cung kính cúng dường chư Như Lai
Do đây khiến được không thối chuyển.
Bồ-tát dũng mãnh cầu Phật đạo
Ở nơi sanh tử chẳng rời nhàm
Vì kia ca ngợi khiến thuận lành
Như vậy khiến kia không thối chuyển.
Mười phương thế giới vô lượng cõi
Đều ở trong đó làm Tôn Chủ
Vì chư Bồ-tát nói như vậy
Do đây khiến kia không thối chuyển.
Tối thắng, tối thượng, tối đệ nhất
Pháp thậm thâm, vi diệu, thanh tịnh

Khuyên chư Bồ-tát nói cùng người
Dạy như vậy khiến lìa phiền não,
Tất cả thế gian không bằng được
Nơi chẳng thể khuynh động dẹp phục
Vì Bồ-tát kia thường ca ngợi
Dạy như vậy khiến chẳng thối chuyển.
Phật là thế gian Đại Lực Chủ
Đầy đủ tất cả những công đức
Khiến các Bồ-tát trụ trong đó
Dùng đây dạy làm Thắng Trượng Phu,
Nơi vô lượng vô biên chư Phật
Đều được qua đến để gần gũi
Thường được chư Phật luôn nhiếp thọ

Dạy như vậy khiến chẳng thối chuyển.

Bao nhiêu những tam muội tịch tịnh

Thảy đều diễn đạt không còn thừa

Vì Bồ-tát kia nói như vậy

Do đây khiến kia chẳng thối chuyển.

Đẹp trừ vòng sanh tử các cõi

Mà chuyển diệu pháp thanh tịnh luân

Tất cả thế gian không chỗ chấp

Vì các Bồ-tát nói như vậy.

Tất cả chúng sanh đọa ác đạo

Vô lượng khổ nặng làm bức ngặt

Làm chỗ quy y cứu hộ họ

Vì các Bồ-tát nói như vậy.

Đây là 'Bồ-tát phát tâm trụ'

Nhứt hướng chí cầu vô thượng đạo,

Như tôi đã nói pháp dạy bảo

Tất cả chư Phật cũng như vậy.

Thứ hai : 'Bồ-tát trị địa trụ'

Phải nên phát khởi tâm như vậy :

Mười phương tất cả những chúng sanh

Nguyên đều thuận theo lời Phật dạy,

Tâm đại bi, lợi ích, an lạc,

Tâm an trụ, xót thương, nhiếp thọ,

Tâm thủ hộ chúng sanh đồng mình,

Tâm làm thầy và tâm đạo sư,

Đã trụ tâm thắng diệu như vậy

Kể khiến tụng tập cầu học rộng
Thường thích tịch tịnh, chánh tư duy
Gần gũi tất cả thiện tri thức.
Nói lời hòa vui, lìa thô cứng
Nói tất biết thời, không e sợ
Rõ thấu nghĩa lý làm đúng pháp
Xa lìa ngu mê tâm bất động :
Đây là sơ học Bồ-đề hạnh
Làm được hạnh này : Chơn Phật tử
Nay tôi nói chỗ kia nên làm
Như vậy Phật tử phải siêng học.
Thứ ba : 'Bồ-tát tu hành trụ'
Thường y Phật giáo siêng quan sát

Các pháp vô thường, khổ, và không
Cũng không ngã nhơn, không động tác.
Tất cả các pháp chẳng đáng ưa
Không đúng danh tự, không xứ sở
Không chỗ phân biệt, không chơn thiệt
Người quán như vậy gọi Bồ-tát.
Kế, khiến quan sát chúng sanh giới
Và cũng quan sát nơi pháp giới
Thế giới sai biệt trọn không thừa
Nơi kia đều nên khuyên quan sát.
Thập phương thế giới và hư không
Bao nhiêu địa, thủy, cùng hỏa, phong
Dục giới, sắc giới, vô sắc giới

Đều khuyên quán sát đến cùng tận.

Quán sát cõi kia đều sai khác

Và thể tánh nó, đều rất ráo

Dạy siêng tu hành được như vậy

Đây thời gọi là chơn Phật tử.

Thứ tư : 'Bồ-tát sanh quý trụ'

Từ các thánh giáo mà xuất sanh

Rõ thấu các cõi không chỗ có

Vượt qua pháp kia sanh pháp giới.

Tin Phật kiên cố, chẳng thể hoại

Quán pháp tịch diệt, tâm an trụ

Tùy những chúng sanh đều rõ biết

Thể tánh hư vọng không chơn thiệt.

Thế gian, sát độ, nghiệp và báo
Sanh tử, Niết-bàn đều như vậy
Phật tử nơi pháp quán như vậy
Từ Phật thân sanh, gọi Phật tử.
Quá khứ vị lai và hiện tại
Trong đó bao nhiêu những Phật pháp
Rõ biết chứa hạp và viên mãn
Tu học như vậy khiến rốt ráo.
Tam thế tất cả chư Như Lai
Hay tùy quán sát đều bình đẳng
Các thứ sai biệt bất khả đắc
Người quán như vậy đạt tam thế.
Như tôi tán dương ca ngợi đó

Là những công đức đệ tứ trụ
Nếu hay y pháp siêng tu hành
Mau thành Phật Bồ-đề vô thượng.
Đây đến Bồ-tát trụ thứ năm
Hiệu là 'cụ túc phương tiện trụ'
Vào sâu vô lượng phương tiện khéo
Phát sanh nghiệp công đức rốt ráo.
Bồ-tát chỗ tu các phước đức
Đều vì cứu hộ các quần sanh
Chuyên tâm làm lợi ích an lạc
Một mặt xót thương khiến độ thoát.
Vì tất cả đời trừ các nạn
Dẫn thoát sanh tử, khiến vui mừng

Mỗi mỗi điều phục không để sót
Đều khiến đủ đức hướng Niết-bàn.
Tất cả chúng sanh vô lượng biên
Vô lượng, vô số, bất tư nghị
Nhẫn đến bất khả xưng lượng thảy
Nghe lãnh Như Lai pháp như vậy.
Đây là Phật tử đệ ngũ trụ
Thành tựu phương tiện độ chúng sanh
Đẳng đại trí viên mãn công đức
Đem pháp như vậy để khai thị.
Thứ sáu : 'chánh tâm viên mãn trụ'
Nơi pháp tự tánh không mê hoặc
Chánh niệm tư duy, rời phân biệt

Tất cả trời người chẳng động được.
Nghe khen chê Phật , cùng Phật pháp
Bồ-tát và cùng Bồ-tát hạnh
Chúng sanh hữu lượng hoặc vô lượng
Hữu cấu vô cấu, độ khó dễ,
Pháp giới lớn nhỏ và thành hoại
Hoặc có hoặc không, lòng chẳng động
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Nhớ kỹ tư duy hằng quyết định.
Tất cả các pháp đều vô tướng
Vô thể, vô tánh, không, vô thiệt
Như ảo, như mộng, rời phân biệt
Thường thích được nghe nghĩa như vậy.

Thứ bảy : 'Bất thối chuyển Bồ-tát'
Nơi Phật , Phật pháp, Bồ-tát hạnh
Hoặc có, hoặc không, xuất, chẳng xuất
Dầu nghe thuyết ấy không thối chuyển.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Tất cả chư Phật có cùng không
Phật trí hữu tận hoặc vô tận
Tam thế một tướng các thứ tướng.
Một tức là nhiều, nhiều là một
Văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy văn
Như vậy tất cả xoay vần thành
Bực bất thối nên vì chúng nói.
Hoặc pháp có tướng và vô tướng

Hoặc pháp có tánh và vô tánh
Các thứ sai biệt thuộc lẫn nhau
Người này nghe được rồi rớt ráo.
Thứ tám : 'Bồ-tát đồng chơn trụ'
Thân ngữ ý hạnh đều đầy đủ
Tất cả thanh tịnh không có lỗi
Tùy ý thọ sanh được tự tại.
Biết những chúng sanh lòng sở thích
Các thứ ý giải đều sai khác
Và kia chỗ có tất cả pháp
Thập phương quốc độ tướng thành hoại,
Đến được diệu thần thông mau chóng
Trong tất cả chỗ tùy niệm qua

Nơi chư Phật được nghe diệu pháp
Khen ngợi tu hành không lười mỗi,
Rõ biết tất cả các Phật độ
Chấn động, gia trì và quán sát
Vượt qua Phật độ vô lượng số
Du hành thế giới vô biên số.
Vô số diệu pháp đều hỏi han
Chỗ muốn thọ thân đều tự tại
Ngôn âm thiện xảo đều sung mãn
Chư Phật vô số đều thờ kính.
Thứ chín : 'Bồ-tát vương tử trụ'
Hay thấy chúng sanh thọ sanh khác
Phiền não hiện, tập, đều biết cả

Chỗ làm phương tiện đều khéo rõ,
Các pháp đều khác, oai nghi khác
Thế giới chẳng đồng, thuở trước sau
Như kia thế tục, đệ nhứt nghĩa
Đều khéo biết rõ không có thừa,
Chỗ Pháp Vương thiện xảo an lập
Tùy nơi chỗ kia có diệu pháp
Pháp Vương cung điện hoặc thu nhập
Và nơi trong đó quan sát thấy,
Pháp Vương chỗ có pháp quán đánh
Thần lực, gia trì, không khiếp sợ
Yên nghỉ cung thất, và ngợi khen
Đem đây dạy bảo Pháp Vương Tử.

Như vậy vì nói đều hết cả
Mà khiến tâm kia không chấp trước
Nơi đây rõ biết tu chánh niệm
Tất cả chư Phật hiện ra trước.
Thứ mười : 'Quán đánh chơn Phật tử'
Thành mãn pháp tối thượng đệ nhất
Thập phương vô số các thế giới
Đều hay chấn động quang chiếu khắp,
Trụ trì, qua đến, cũng không thừa
Thanh tịnh trang nghiêm đều đầy đủ
Khai thị chúng sanh vô hạn số
Quan sát căn tánh đều biết cả.
Phát tâm điều phục cũng vô biên

Đều khiến thu hưởng đại Bồ-đề
Tất cả pháp giới đều quan sát
Thập phương quốc độ đều khiến đến.
Nơi đó, thân và thân hành động
Thần thông biến hiện khó lường được
Tam thế Phật độ các cảnh giới
Nhẫn đến Vương Tử không rõ được.
Pháp giới vô ngại vô biên trí
Sung mãn nhất thiết thế giới trí
Chiếu diệu thế giới trụ trì trí
Rõ biết chúng sanh chư pháp trí
Và biết chánh giác vô biên trí
Như Lai vì nói đều đủ cả.

Thập trụ Bồ-tát như vậy thảy
Đều từ Như Lai pháp hóa sanh
Tùy kia chỗ có công đức hạnh
Tất cả trời người chẳng lường được.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Phát tâm cầu Phật số vô biên
Thập phương quốc độ đều sung mãn
Đều sẽ được thành nhứt thiết trí.
Tất cả quốc độ không ngần mé
Thế giới chúng sanh pháp cũng vậy
Hoặc, nghiệp, sở thích đều khác biệt
Nương đó mà phát Bồ-đề tâm.
Ban đầu một niệm cầu Phật đạo

Chúng sanh thế gian và nhị thừa
Hết sức suy gẫm còn chẳng biết
Huống là bao nhiêu công đức khác.
Thập phương tất cả các thế giới
Dùng một lông đều cân nhắc được,
Người đó biết được Phật tử này
Công hạnh hướng đến Phật đại trí.
Thập phương chỗ có những biển lớn
Đều dùng sợi lông chấm khiến cạn,
Người đó biết được Phật tử này
Công đức tu hành trong một niệm.
Tất cả thế giới nghiền làm bụi
Đều phân biệt được biết rõ số,

Người như vậy mới có thể thấy
Đạo tu hành của Bồ-tát này.
Thập phương chư Phật trong tam thế
Tất cả Độc Giác và Thanh Văn
Đều dùng tất cả diệu biệt tài
Khai thị sơ phát Bồ-đề tâm.
Phát tâm công đức chẳng lường được
Sung mãn tất cả cõi chúng sanh
Chúng trí cùng nói không hết được
Huống là bao nhiêu diệu hạnh khác.

PHẨM PHẠM HẠNH THỨ MƯỜI SÁU

Lúc bấy giờ Chánh Niệm Thiên Tử bạch Pháp Huệ Bồ-tát rằng:
Thưa Phật tử! Trong tất cả thế giới, chư Bồ-tát y theo giáo pháp của Như Lai nhuộm y xuất gia, thế nào mà được phạm hạnh thanh tịnh, từ địa vị Bồ-tát đến đạo vô thượng Bồ-đề?

Pháp Huệ Bồ-tát nói:

'Này Phật tử! Đại Bồ-tát lúc tu phạm hạnh, nên dùng mười pháp làm cảnh sở duyên để tác ý quan sát.

Đây là mười pháp: thân, thân nghiệp, ngữ, ngữ nghiệp, ý, ý nghiệp, Phật, Pháp, Tăng và giới.

Nên quan sát như vậy: Thân là phạm hạnh ư?

Nhẫn đến giới là phạm hạnh ư?

Nếu thân là phạm hạnh, phải biết phạm hạnh thời là chẳng phải thiện, là phi pháp, là lộn đục, là hôi xấu, là bất tịnh, là đáng nhàm, là trái nghịch, là tạp nhiễm, là tử thi, là nhóm trùng.

Nếu thân nghiệp là phạm hạnh, thời phạm hạnh là hành, trụ, tọa, ngọa, là ngó bên này bên kia, là co, duỗi, cúi, ngược.

Nếu ngữ ngôn là phạm hạnh, thời phạm hạnh là âm thanh, gió thổi, là môi, lưỡi, cuống họng, là thổ nạp, ngăn buông, là cao thấp, trong đục.

Nếu ngữ nghiệp là phạm hạnh, thời phạm hạnh là thưa chào hỏi thăm, là nói lược nói rộng, là nói dụ nói thẳng, là lời khen lời chê, là lời an lập, lời tùy tục, lời hiển liễu.

Nếu ý là phạm hạnh, thời phạm hạnh là giác, là quán, là phân biệt, ức niệm, tư duy, là ảo thuật, là ngủ mơ.

Nếu ý nghiệp là phạm hạnh, thời phạm hạnh là tư tưởng lạnh nóng đói khát, khổ vui, lo mừng.

Nếu Phật là phạm hạnh, thời sắc là Phật ?

Hay thọ, tưởng, hành, thức là Phật ?

Tướng hảo hay thần thông là Phật ?

Nghiệp hạnh hay quả báo là Phật ?

Nếu pháp là phạm hạnh, thời tịch diệt hay Niết-bàn là pháp? Bất sanh hay bất khởi là pháp? Bất khả thuyết hay vô phân biệt, vô sở hành, bất hiệp tập, bất tùy thuận, vô sở đắc là pháp?

Nếu Tăng là phạm hạnh, thời Dự Lưu Hương hay Dự Lưu Quả là Tăng?

Nhứt Lai Hương hay Nhứt Lai Quả là Tăng?

Bất Hoàn Hưởng hay Bất Hoàn Quả, Vô Sanh Hưởng hay Vô Sanh Quả là Tăng?

Tam minh hay lục thông là Tăng?

Nếu giới là phạm hạnh, thời đàn tràng là giới, hay hải thanh tịnh là giới?

Dạy oai nghi hay tam yết-ma là giới?

Hòa Thượng hay A-xà-lê là giới?

Thế phát là giới, hay đắp y cà-sa, hay khất thực, hay chánh mạng là giới?

Quan sát như vậy, nơi thân không sở thủ, nơi tu không sở trước, nơi pháp không sở trụ, quá khứ đã diệt, vị lai chưa đến, hiện tại không tịch, không người tác nghiệp, không kẻ thọ báo, đời này chẳng dời động, đời kia chẳng cải đổi.

Như vậy, trong đây pháp nào gọi là phạm hạnh?

Phạm hạnh từ chỗ nào đến?

Là sở hữu của ai? Thế là gì? Do ai làm?

Là có? Là không?

Là Sắc? Là phi sắc?

Là thọ? Là phi thọ?

Là tướng? Là phi tướng?

Là hành? Là phi hành?

Là thức? Là phi thức?

Quan sát như vậy, vì pháp phạm hạnh bất khả đắc, vì pháp tam thế đều không tịch, vì ý không thủ trước, vì tâm không chướng ngại, vì sở hành vô nhị, vì phương tiện tự tại, vì thọ pháp vô tướng,

vì quán pháp vô tướng, vì biết Phật pháp bình đẳng, vì đủ tất cả Phật pháp. Như đây gọi là phạm hạnh thanh tịnh.

Lại phải tu tập mười pháp, chính là mười trí lực của Như Lai. Phải quan sát mỗi trí lực. Trong mỗi trí lực có vô lượng nghĩa đều phải han hỏi. Sau khi nghe phải khởi tâm đại từ bi, quan sát chúng sanh mà chẳng bỏ lìa, tư duy các pháp không có thôi dứt, thật hành nghiệp vô thượng không cầu quả báo, rõ biết cảnh giới như ảo mộng, như bóng vang, như biến hóa.

Nếu Bồ-tát nào được tương ứng với quán hạnh như vậy, ở trong các pháp chẳng sanh hai kiến giải, tất cả Phật pháp mau được hiện tiền. Lúc sơ phát tâm liền được A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-Bồ-đề. Biết tất cả pháp tức là tâm tự tánh, thành tựu huệ thân giác ngộ chẳng do người khác.

PHẨM SƠ PHÁT TÂM CÔNG ĐỨC THỨ MƯỜI BẢY

Lúc bấy giờ, Thiên Đế Thích bạch Pháp Huệ Bồ-tát rằng :
Thưa Phật tử ! Bồ-tát sơ phát Bồ-đề tâm được bao nhiêu công đức ?

Pháp Huệ Bồ-tát nói :

Nghĩa đó rất sâu, khó nói, khó biết, khó phân biệt, khó tin hiểu, khó chứng, khó làm, khó thông đạt, khó tư duy, khó đạt lượng, khó thu nhập.

Tuy nhiên, thừa oai thần của đức Phật , tôi sẽ nói cho ông.

Này Phật tử ! Giả sử có người đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong vô số thế giới ở mười phương trọn một kiếp; rồi

sau đó dạy họ thọ trì ngũ giới thanh tịnh. Cứ theo ý ông, công đức của người này nhiều chăng ?

Thiên Đế thưa :

'Công đức của người này, trừ Phật ra, không ai có thể lường được.'

Pháp Huệ Bồ-tát nói :

'Này Phật tử ! Công đức của người này đem so với công đức sơ phát tâm của Bồ-tát chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần ức, một phần trăm ngàn na-do-tha ức, một phần số, một phần ca-la, một phần toán, một phần dụ, nhân đến chẳng bằng một phần ưu-ba-ni sa-đà.

Giả sử có người đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong mười vô số thế giới ở mười phương trọn trăm kiếp, rồi sau đó dạy họ đều tu thập thiện.

Cúng dường như vậy trọn ngàn kiếp rồi dạy tứ thiên.

Cúng dường như vậy trọn trăm ngàn kiếp rồi dạy trụ tứ vô lượng tâm.

Cúng dường trọn ức kiếp rồi dạy trụ tứ vô sắc định. Cúng dường trọn trăm ức kiếp rồi dạy trụ quả Tu-đà-hoàn.

Cúng dường trọn ngàn ức kiếp, rồi dạy trụ quả Tư-đà-hàm.

Cúng dường trọn trăm ngàn ức kiếp, rồi dạy trụ quả A-na-hàm.

Cúng dường trọn na-do-tha ức kiếp, rồi dạy trụ quả A-ha-hán.

Cúng dường trọn trăm ngàn na-do-tha ức kiếp, rồi dạy trụ Bích Chi Phật.

Này Phật tử ! Cứ theo ý của ông, công đức của người này có nhiều chăng ?

Thiên Đế thưa :

'Công đức của người này, chỉ có Phật là biết được thôi.'

Pháp Huệ Bồ-tát nói :

'Này Phật tử ! Công đức của người này đem so với công đức của Bồ-tát sơ phát tâm chẳng bằng một phần trăm, nhẫn đến chẳng bằng một phần ưu-ba-ni sa-đà.

Tại sao thế ?

Này Phật tử ! Tất cả chư Phật lúc sơ phát tâm, chẳng phải chỉ vì đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong mười vô số thế giới ở mười phương trải qua trăm kiếp, nhẫn đến trăm ngàn na-do-tha kiếp mà phát Bồ-đề tâm.

Cũng chẳng phải chỉ vì giáo hóa những chúng sanh ấy tu ngũ giới, thập thiện, tứ thiền, tứ không, nhẫn đến khiến trụ nơi quả A-ha-hán và Bích Chi Phật mà phát Bồ-đề tâm.

Chính là vì khiến Chúng tánh Như Lai chẳng dứt.

Vì đầy khắp tất cả thế giới,

Vì độ thoát tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới,

Vì biết rõ cả sự thành hoại của tất cả thế giới,

Vì biết rõ chúng sanh cấu tịnh trong tất cả thế giới,

Vì biết rõ tự tánh thanh tịnh của tất cả thế giới

Vì biết rõ sở thích, phiền não, tập khí của tất cả chúng sanh,

Vì biết rõ sự chết đây sanh kia của tất cả chúng sanh,

Vì biết rõ căn tánh phương tiện của tất cả chúng sanh,

Vì biết rõ tâm hành của tất cả chúng sanh,

Vì trí biết rõ tam thế chúng sanh,

Vì biết rõ cảnh giới bình đẳng của tất cả Phật ,

Vì những điều trên đây mà phát tâm vô thượng Bồ-đề.

Này Phật tử ! Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể qua khỏi phương đông vô số thế giới, đi luôn như vậy trọn vô số kiếp, số thế giới của người này đã trải qua khó có ai biết được.

Người thứ hai, trong một niệm có thể qua khỏi tất cả thế giới của người thứ nhứt đã trải qua trong vô số kiếp, người này cũng đi luôn mãi trọn vô số kiếp.

Cứ lần lượt tuần tự như vậy đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy. Thế là trong mười phương có cả thấy trăm người. Số thế giới của trăm người này đã trải qua còn có thể biết được tể hạn.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát vô thượng Bồ-đề tâm, không ai có thể biết tế hạn được.

Này Phật tử ! Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát Bồ-đề tâm không có tế hạn.

Nghĩa là vì muốn biết rõ thập phương tất cả thế giới,

Muốn biết diệu thế giới tức là thô thế giới, và thô tức là diệu,

Thế giới ngửa tức là thế giới úp, và úp tức là ngửa,

Tiểu thế giới tức là đại thế giới và đại tức là tiểu,

Thế giới rộng tức là thế giới hẹp và hẹp tức là rộng,

Một thế giới tức là bất khả thuyết thế giới và bất khả thuyết tức là một, bất khả thuyết thế giới vào trong một thế giới và một vào trong bất khả thuyết,

Uế thể giới tức là tịnh thể giới, và tịnh tức là uế, muốn biết trong một đầu sợi lông tất cả thể giới tánh sai biệt, trong tất cả thể giới một đầu lông một thể tánh,

Muốn biết trong một thể giới xuất sanh tất cả thể giới, muốn biết tất cả thể giới không thể tánh,

Muốn dùng một niệm mà biết hết tất cả thể giới rộng lớn mà không chướng ngại. Vì có trên đây mà phát tâm vô thượng Bồ-đề.

Lại ví dụ : giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết kiếp số thành hoại trong vô số thể giới ở phương Đông, cứ niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Người thứ hai trong khoảng một niệm có thể biết tất cả kiếp số của người thứ nhất đã biết trong vô số kiếp, rồi niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Cứ tuần tự tăng lên đến người thứ mười, chín phương kia cũng như vậy.

Thế là có cả thấy trăm người. Kiếp số thành hoại của tất cả thế giới trong mười phương qua sự hiểu biết của trăm người này, còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát chẳng phải chỉ vì biết sự thành hoại của bao nhiêu thế giới đó mà phát tâm vô thượng Bồ-đề. Mà vì muốn biết rõ sự thành hoại của tất cả thế giới không thừa không sót nên phát tâm.

Nghĩa là muốn biết kiếp dài tức là kiếp ngắn, ngắn tức là dài, dài ngắn bình đẳng,

Một kiếp bình đẳng với vô số kiếp, vô số với một cũng vậy,
Kiếp có Phật bình đẳng với kiếp không Phật, không với có cũng vậy,

Trong kiếp một Phật có bất khả thuyết Phật, trong kiếp bất khả thuyết Phật có một Phật,

Hữu lượng kiếp bình đẳng với vô lượng kiếp, vô lượng kiếp bình đẳng với hữu lượng kiếp,

Hữu tận kiếp bình đẳng với vô tận kiếp, vô tận với hữu tận cũng vậy,

Bất khả thuyết kiếp bình đẳng với một niệm, một niệm bình đẳng với bất khả thuyết kiếp, tất cả kiếp vào phi kiếp, phi kiếp vào tất cả kiếp.

Vì muốn trong một niệm biết hết kiếp số thành hoại của tất cả thế giới trong ba thời quá khứ, vị lai và hiện tại, nên phát tâm vô thượng Bồ-đề.

Đây gọi là sơ phát tâm đại thế trang nghiêm trí thần thông rõ biết tất cả kiếp.

Lại ví dụ : 'Giả sử có người, trong khoảng một niệm có thể biết những tri giải sai biệt của tất cả chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Niệm niệm biết rõ như vậy mãi vô số kiếp.

Người thứ hai trong khoảng một niệm có thể biết những tri giải của tất cả chúng sanh mà người thứ nhất đã biết trọn vô số kiếp.

Niệm niệm như vậy trọn vô số kiếp, lần lượt tuần tự đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Những tri giải riêng biệt của tất cả chúng sanh trong mười phương như vậy, còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải vì chỉ muốn biết bao nhiêu tri giải của bao nhiêu chúng sanh đó, mà vì muốn biết những tri giải của các chúng sanh trong tất cả thế giới.

Nghĩa là Bồ-tát phát tâm vô thượng Bồ-đề.

Vì muốn biết tất cả tri giải sai biệt vô biên, tri giải sai biệt của một chúng sanh bình đẳng với tri giải của vô số chúng sanh,

Vì muốn được trí phương tiện biết rõ bất khả thuyết tri giải sai biệt,

Muốn biết rõ mỗi mỗi tri giải sai biệt của tất cả chúng sanh trọn vẹn không thừa sót,

Muốn biết rõ tri giải thiện, bất thiện, quá khứ, hiện tại, vị lai,

Muốn biết rõ tri giải tương tợ và chẳng tương tợ,

Muốn biết rõ tất cả tri giải tức là một tri giải, một tri giải tức là tất cả tri giải,

Muốn biết được sức tri giải của Như Lai,

Muốn biết rõ sự sai biệt của hữu thượng giải, vô thượng giải,

Hữu dư giải, vô dư giải, đẳng giải, bất đẳng giải,

Hữu y giải, vô y giải, cộng giải, bất cộng giải,

Hữu biên giải, vô biên giải, sai biệt giải, vô sai biệt giải,

Thiện giải, bất thiện giải, thế gian giải, xuất thế gian giải,

Muốn được vô ngại ở nơi tất cả diệu giải, đại giải, vô lượng giải, chánh vị giải,

Muốn dùng vô lượng phương tiện biết rõ trọn vẹn thập phương tất cả chúng sanh giới, mỗi chúng sanh có nào là tịnh giải, nhiễm giải, quảng giải, lược giải, tế giải, thô giải,

Muốn biết rõ trọn vẹn thâm mật giải, phương tiện giải, phân biệt giải, tự nhiên giải, tùy nhân khởi giải, tùy duyên khởi giải.

Vì muốn được như trên đây mà Bồ-tát phát tâm vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Lại ví dụ : Giả sử có người trong khoảng một niệm, có thể biết căn tánh sai biệt của tất cả chúng sanh trong vô số thế giới phương Đông, niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Người thứ hai, trong một niệm, có thể rõ biết tất cả sự biết về căn tánh chúng sanh trọn vô số kiếp của người thứ nhất.

Lần lượt tuần tự đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Những căn tánh sai biệt của bao nhiêu chúng sanh trong bao nhiêu thế giới của trăm người đó rõ biết trọn vô số kiếp, còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải chỉ vì biết bao nhiêu căn tánh đó, mà chính vì muốn biết rõ trọn vẹn những căn tánh sai biệt của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Nói rộng ra, nhân đến muốn biết trọn vẹn tất cả lưới căn tánh mà Bồ-tát phát tâm vô thượng Bồ-đề.

Lại ví dụ : Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những chỗ sở thích của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông, niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Tuần tự nói rộng đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy. Chỗ sở thích của thập phương chúng sanh này còn có thể biết được ngần mé.

Công đức thiện căn của Bồ-tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải vì chỉ để biết chừng ấy sở thích của bao nhiêu chúng sanh đó, mà chính là vì muốn biết tất cả sở thích của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Lại ví dụ : Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những phương tiện của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Tuần tự nói rộng như vậy nhần đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Những loại phương tiện cùng thập phương chúng sanh đó còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải vì để biết bao nhiêu phương tiện của thập phương chúng sanh đó, mà chính là để biết trọn vẹn những phương tiện của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Lại ví dụ : Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những tâm sai biệt của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Nói rộng nữa đến những tâm sai biệt của những chúng sanh trong thập phương thế giới, còn có thể biết ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải chỉ vì để biết ngần ấy tâm sai biệt, mà chính vì để biết trọn vẹn những tâm sai biệt của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Lại ví dụ : Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những nghiệp sai biệt của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Nói rộng hẳn đến những nghiệp sai biệt của những chúng sanh trong thập phương thế giới, còn có thể biết ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải chỉ vì để biết những nghiệp sai biệt của bao nhiêu chúng sanh đó, mà chính là vì để biết rõ trọn vẹn những nghiệp sai biệt của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới và cả tam thế.

Lại ví dụ : Giả sử có người trong khoảng một niệm, có thể biết những phiền não của chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Lần lượt rộng nói đến người thứ mười và cả chín phương kia, còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ-tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy ?

Vì Bồ-tát phát tâm chẳng phải chỉ vì để biết những phiền não của bao nhiêu chúng sanh đó, mà chính vì để biết rõ trọn vẹn những phiền não sai biệt của những chúng sanh trong tất cả thế giới.

Nghĩa là muốn biết rõ trọn vẹn những phiền não nhẹ, nặng, chủng tử hiện hành, tất cả chúng sanh có vô lượng phiền não,

các loại sai biệt, các loại giác quán để đối trị sạch tất cả những tạp nhiễm.

Muốn biết trọn vẹn phiền não y tựa vô minh, phiền não tương ưng với ai, để dứt kiết sử phiền não của tất cả loài.

Muốn biết trọn vẹn tham phần, sân phần, si phần và đẳng phần phiền não, để dứt căn bốn phiền não.

Nam mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật, Bồ-tát

Ma-ha-tát. (3 lần)

(Trang 525 or 717)

MA-HA BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

Quán Tự Tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá Lợi Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục như thị.

Xá Lợi Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức, vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý.

Vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới, nãi chí vô ý thức giới. Vô vô minh, diệc vô vô minh tận, nãi chí vô lão tử, diệc vô lão tử tận. Vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí, diệc vô đắc.

Dĩ vô sở đắc cố, Bồ-đề-tát-đỏa y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn.

Tam thế chư Phật y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhất thiết khổ, chơn thiệt bất hư.

Cố thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát bà-ha.

(3 lần)

BẠT NHỨT THIẾT NGHIỆP CHƯỞNG
ĐẮC SANH TỊNH ĐỘ ĐÀ-LA-NI

Nam-mô A di đà bà dạ

Đa tha dà đa dạ, đa diệt dạ tha:

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tỳ ca lan đế

A di rị đa tỳ ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ ta bà-ha. (3 lần)

HỒI HƯỚNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hướng
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh
Tốc vãng vô lượng quang Phật sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền não
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

Nguyên sanh Tây Phương Tịnh Độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn hữu.

Nguyên dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dĩ chúng sanh
Giai cộng thành Phật đạo.

PHỤC NGUYỆN

Thượng lai đệ tử chúng đẳng, cung đôi Phật tiền, thành tâm phúng tụng đại thừa Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm Kinh chuyên vì hồi hướng kỳ nguyện cho đệ tử chúng con tiêu tai tiêu nạn, tật bệnh tiêu trừ, tội chướng, báo chướng, phiền não chướng, nghiệp chướng tất giai tiêu diệt, thân tâm thanh tịnh, tinh tấn tu hành, hiện tiền phước huệ trang nghiêm, một hậu đắc A Di Đà thọ ký.

Phổ nguyện: âm siêu dương thối, pháp giới chúng sanh, tình dữ vô tình, tề thành Phật đạo.

Nam mô A Di Đà Phật

QUY Y TAM BẢO

**Tự Quy y Phật, Đương nguyện chúng sanh, Thế
giải đại đạo, Phát Vô thượng tâm.**

**Tự Quy y Pháp, Đương nguyện chúng sanh,
Thâm nhập kinh tạng, Trí huệ như hải.**

**Tự Quy y Tăng, Đương nguyện chúng sanh,
Thống lý đại chúng, Nhất thiết vô ngại.**

**Nguyện đem công đức này
Hướng về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.**

HÒA NAM THÁNH CHÚNG.